

บทเทศน์วันอาทิตย์

โดยพระสังฆราชวีระ อากรณรัตน์

อาทิตย์ที่สอง เทศกาลปัสกา
(หรือวันอาทิตย์ฉลองพระเมตตา)
27 เมษายน 2014

บทอ่าน กจ 2: 42-47 ; 1 ปด 1: 3-9 หรือ ยน 20: 19-31

พระวรสารสัมพันธ์กับ คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก (CCC) 442, 448, 514, 575, 643, 659, 730, 788, 858, 976, 1087, 1120, 1287, 1441, 1461, 1485, 2839, ประมวลคำสอนด้านสังคมของพระศาสนจักร (CSDC) 491

จุดเน้น บรรดาศิษย์ได้ชื่นชมยินดี เมื่อได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้า

บรรดาศิษย์ได้ชื่นชมยินดีเมื่อพวกเขาได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้า แล้วเราละ ถ้าบางคนไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับศาสนาคริสต์ เผลอเขาไปร่วมมิสซาเข้าวันอาทิตย์ ซึ่งเป็นพิธีกรรมเฉพาะของเราคาทอลิก แหกคนนี้จะประทับใจในความปิติยินดีของเรา (เวลาร่วมพิธีมิสซา) ใหม่ ถ้าพี่น้องตอบว่า “ไม่” ทำไม่ถึงไม่ละครับ เหตุผลส่วนหนึ่ง คือ เราเน้นว่ามิสซาวันอาทิตย์เป็นเหมือนข้อบังคับ

พี่น้อง มิสซาวันอาทิตย์มีความหมายมากกว่าเป็นข้อบังคับ คือ **เป็นการฉลอง** บทอ่านพระวรสารวันนี้บอกเราเกี่ยวกับวิธีที่พระเยซูเจ้าได้ฉลองสองอาทิตย์แรกอย่างไร พร้อมกับบรรดาเพื่อนสนิทที่สุด หลังจากที่พระองค์ทรงกลับคืนพระชนมชีพ “**คำวันนั้นซึ่งเป็นวันต้นสัปดาห์**” วันปัสกา บรรดาเพื่อนสนิทที่สุดตกใจ คาดหวังที่เห็นพระเยซูเจ้าเป็นสิ่งสุดท้ายหลังจากเรื่องราวใจที่เขากล่าวาโรก่อนหน้านั้นสองวัน พวกเขาได้พบว่าร่างกายของพระเยซูเจ้าไม่ได้อยู่ที่พระคูหา กลัวอันตรายที่อาจเกิดขึ้น บรรดาศิษย์จึงได้ปิดประตูห้องที่พวกเขาได้ชุมนุมกัน

พวกเขาเต็มเปี่ยมด้วยความปิติยินดีอย่างไร ที่พระเยซูเจ้าต้องได้ทำให้บรรดาเพื่อนแปลกใจ แม้ประตูถูกปิด ล็อคอยู่ก็ไม่สามารถขัดขวางพระองค์ในบัดนั้นได้ พระเยซูเจ้าได้กลับมีชีวิตเต็มที่ ได้จบลงที่เขากล่าวาโร พระองค์ได้ถูกยกสู่ชีวิตใหม่และสูงกว่า พระวรสารได้บอกเราว่าพระเยซูเจ้าได้เสด็จกลับมายังห้องเดิม นั่น **“แปดวันต่อมา”** จึงตกเป็นวันอาทิตย์ **วันต้นสัปดาห์** อีก

พระเยซูเจ้าทรงหักบรรดาศิษย์ที่กำลังตกใจกลัว ด้วยคำทักทายของชาวยิว คือ “**ซาโลม สันติสุขจงสถิตอยู่กับท่าน**” สันติสุขที่พระองค์ทรงมอบให้มีคุณค่ามากกว่าเพียงการไม่มีใครเอาใจใส่และปราศจากความกังวล ก่อนถูกตรึงไม้กางเขน พระเยซูเจ้าตรัสกับพวกเขาว่า “**เรามอบสันติสุขไว้ให้ท่านทั้งหลาย เราให้สันติสุขของเราแก่ท่าน เราให้สันติสุขกับท่านไม่เหมือนกับที่โลกให้** ใจของท่านอย่าหวั่นไหวหรือมีความกลัวเลย” (ยน 14:27) โลกไม่สามารถให้ของขวัญนี้ได้เพราะสันติสุขที่พระเยซูเจ้ามอบให้มาได้มาจากโลกนี้ แต่มาจากพระเจ้า ผู้ใดที่พร้อม ผู้ที่มีความสัมพันธ์ มีความรัก ไร้วางใจในพระเยซูคริสตเจ้าเท่านั้นจึงจะได้รับ

อย่างไรก็ตาม เพื่อรับของขวัญทุกชิ้นขององค์พระผู้เป็นเจ้า มีเงื่อนไขเข้มงวดประการเดียว คือ สิ่งที่เราได้รับเปล่าๆ เราต้องแบ่งปันกับผู้อื่นเปล่าๆ ด้วย ดังนั้นทันทีที่พระเยซูเจ้าตรัสกับบรรดาศิษย์ว่า “**พระบิดาทรงส่งเรามาฉันใด เราก็กส่งท่านทั้งหลายไปฉันนั้น**” และเพื่อช่วยพวกเขาให้ปฏิบัติได้สำเร็จ พระองค์ทรงมอบพระพรอีกอย่างหนึ่งคือ **พระจิตเจ้า** พระองค์ทรงเป่าลมเหนือเขาทั้งหลาย เหมือนพระเจ้าทรงเป่าลมแห่งชีวิตเข้าในจมูกของอาดัม มนุษย์คนแรกในการเนรมิตสร้าง (ปฐม 2:7) พระเยซูเจ้าทรงบอกเรื่องพระจิตเจ้าและเรื่องอำนาจการอภัยบาปอาศัยพระจิตเจ้า อำนาจนี้อยู่ในพระศาสนจักรปัจจุบัน ในศีลแห่งการคืนดีนั้นเอง

ในเย็นวันปัสกาครั้งแรก บรรดาศิษย์ของพระเยซูเจ้าในห้องที่ปิดอยู่นั้น ได้เปี่ยมไปด้วยความปิติยินดีที่เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าอีก และได้ยินเสียงของพระองค์ที่คุ้นเคย เราที่ไม่สามารถเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพ หรือไม่สามารถได้ยินเสียงของพระองค์ เราได้รับความรอด อาศัยดวงตา และหูแห่งความเชื่อ เราสามารถร่วมมีส่วนร่วมในความปิติยินดีของบรรดาศิษย์ พระเยซูเจ้ามีของขวัญและพระพรมิใช่สำหรับบรรดาเพื่อนกลุ่มแรกเท่านั้น แต่สำหรับเราด้วย ดังพระวาจาของพระองค์ที่ตรัสกับเราในวันนี้ว่า “**ผู้ที่เชื่อ แม้ไม่เห็นก็เป็นสุข**” หมายความว่าความสุขและความปิติยินดีเป็นของทุกคน แม้ไม่เห็นแต่มีความเชื่อ

พระสังฆราชวีระ อากรณรัตน์ แปล

จาก **Homilies** โดย Catholic Diocese of Lansing,
(เมษายน – มิถุนายน 2014), หน้า 175-176.